

Onsdag, den 3. september 2008

Særlig beretning fra Den Europæiske Ombudsmand om klage 3453/2005/GG

P6_TA(2008)0398

Europa-Parlamentets beslutning af 3. september 2008 om særberetningen fra Den Europæiske Ombudsmand efter forslag til henstilling til Kommissionen i klage 3453/2005/GG (2007/2264(INI))

(2009/C 295 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den særlige beretning fra Den Europæiske Ombudsmand til Europa-Parlamentet,
- der henviser til EF-traktatens artikel 195, stk. 1, andet afsnit, og artikel 211,
- der henviser til Europa-Parlamentets afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom af 9. marts 1994 vedrørende Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 7,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. marts 2002 om forbindelserne med klagere i sager om overtrædelse af fællesskabsretten (KOM(2002)0141) ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 195, stk. 2, første punktum,
- der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A6-0289/2008),
- A. der henviser til, at EF-traktatens artikel 195 giver Den Europæiske Ombudsmand beføjelse til at modtage klager fra enhver unionsborger over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer,
- B. der henviser til, at klager indgivet af borgerne er en vigtig informationskilde med hensyn til eventuelle overtrædelser af fællesskabsretten,
- C. der henviser til, at Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 211 som traktaternes vogter drager omsorg for gennemførelsen af de i traktaten indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne,
- D. der henviser til, at Kommissionen ifølge EF-traktatens artikel 226, stk. 1, hvis den finder, at en medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til traktaten, »fremsætter« en begrundet udtalelse herom efter at have givet den pågældende stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, og at den i henhold til stk. 2 i samme artikel, hvis den pågældende stat ikke retter sig efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, »kan« indbringe sagen for Domstolen;
- E. der henviser til, at Ombudsmanden tidligere i sin afgørelse om klage 995/98/OV har understreget, at selv om Kommissionen har skønsommelige beføjelser i forbindelse med indledningen af overtrædelsesprocedurer, er disse ikke desto mindre underkastet retlige begrænsninger, som er fastlagt i Domstolens praksis, hvorefter administrative myndigheder skal handle konsekvent og i god tro, undgå forskelsbehandling, overholde principperne om proportionalitet, lighed og berettigede forventninger samt overholde menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;

⁽¹⁾ EFT L 113 af 4.5.1994, s. 15.⁽²⁾ EFT C 244 af 10.10.2002, s. 5.

Onsdag, den 3. september 2008

- F. der henviser til, at Kommissionen har understreget, at denne opgave i høj grad er væsentlig for borgernes interesser, og i denne forbindelse har anerkendt vigtigheden af et retsfællesskab ⁽¹⁾,
- G. der henviser til, at Kommissionen bekræfter, at dens ovennævnte meddelelse af 20. marts 2002 fastsætter de administrative foranstaltninger til fordel for klageren, som den forpligter sig til at overholde under behandlingen af klagen og undersøgelsen af den tilhørende overtrædelsessag,
- H. der henviser til, at Ombudsmanden finder, at Kommissionens undladelse af at tage endelig stilling til klagerens klage om overtrædelse er et tilfælde af fejl eller forsømmelse,
- I. der henviser til Ombudsmandens henstilling til Kommissionen, hvorefter den bør behandle klagen så hurtigt og omhyggeligt som muligt,
1. bifalder Den Europæiske Ombudsmands henstilling til Kommissionen;
  2. understreger, at Kommissionen ved behandlingen af klager indgivet af borgere, som påstår, at en medlemsstat har overtrådt fællesskabsretten, altid bør overholde principperne om god forvaltningsskik;
  3. påpeger, at Kommissionen i sin ovennævnte meddelelse af 20. marts 2002 har påtaget sig visse forpligtelser, for så vidt angår behandlingen af klager om overtrædelser;
  4. henviser til, at Kommissionen i nævnte meddelelse har anført, at den som hovedregel inden for en frist på ét år fra klagens registrering afgør, om der skal indledes en overtrædelsesprocedure, eller om sagen skal henlægges, og at den skriftligt giver klageren besked, hvis denne frist overskrides;
  5. erkender, at Kommissionens undersøgelse i vanskelige og komplicerede sager kan vare mere end et år; finder imidlertid, at overskridelsen af fristen på et år kun er berettiget, når undersøgelsen rent faktisk stadig pågår;
  6. bemærker, at Kommissionen i den foreliggende sag vedrørende den tyske regerings mangelfulde anvendelse af arbejdstidsdirektivet ⁽²⁾ havde til hensigt at behandle klagen på baggrund af sit forslag om ændring af direktivet og besluttede at afvente resultatet af drøftelserne af forslaget med de øvrige fællesskabsinstitutioner;
  7. minder om, at forslaget blev forelagt i september 2004, og at der ikke er tegn på, at Kommissionen siden da har foretaget sig yderligere for at komme videre med undersøgelsen;
  8. bemærker, at i stedet for at træffe en af to mulige afgørelser — enten formelt at indlede en overtrædelsesprocedure eller at henlægge sagen — har Kommissionen undladt at foretage sig yderligere i sin undersøgelse;
  9. er af den opfattelse, at der ikke i fællesskabsretten er hjemmel til at tilsidesætte gældende lovgivning og domme med henvisning til, at nye regler er under overvejelse; påpeger, at Kommissionen også undlod at behandle spørgsmål i klagen, som ikke havde nogen forbindelse med de foreslåede ændringer til det gældende direktiv;
  10. erkender, at Kommissionen råder over et vist skøn under behandlingen af klager og overtrædelsesprocedurer, især med hensyn til at indbringe sager for Domstolen, men påpeger, at EF-traktatens artikel 226 bestemmer, at Kommissionen skal iværksætte den indledende procedure, hvis den finder, at en medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til traktaten;

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse af 11. december 2002 med titlen »bedre kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten« (KOM(2002)0725).

⁽²⁾ Direktiv 2003/88/EF, som erstattede og ophævede direktiv 93/104/EF (EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9).

Onsdag, den 3. september 2008

11. er af den opfattelse, at de skønsmæssige beføjelser også er underkastet retlige begrænsninger fastlagt af almindelige forvaltningsretlige principper, således som det er fastsat i Domstolens praksis, og ikke bør gå ud over de grænser, som Kommissionen selv har fastsat i sin ovennævnte meddelelse af 20. marts 2002;
12. gentager sin bekymring over den ubegrundede og urimeligt lange tid — ofte flere år — det tager for Kommissionen at forfølge og afslutte overtrædelsesprocedurer, og sin utilfredshed med de hyppige eksempler på, at medlemsstaterne ikke retter sig efter Domstolens afgørelser; mener, at det undergraver tilliden til, at fællesskabsretten formuleres og gennemføres korrekt, og at det bringer EU's mål i miskredit;
13. fremhæver atter, at medlemsstaterne spiller en central rolle for den korrekte gennemførelse af fællesskabslovgivningen, og understreger, at den praktiske anvendelse heraf er afgørende for målsætningen om, at Den Europæiske Union skal have øget relevans for borgerne;
14. anmoder Kommissionen om at fremlægge en liste med navnene på de medlemsstater, hvis lovgivning ikke på alle punkter er i overensstemmelse med bestemmelserne i arbejdstidsdirektivet, og med angivelse af de foranstaltninger, den træffer i forbindelse hermed; opfordrer indtrængende Kommissionen til omgående at reagere i overensstemmelse med sine beføjelser i alle tilfælde og i alle medlemsstater, hvor gennemførelsen eller implementeringen af direktivet ikke overholder den lovgivning, som er fastlagt af lovgiveren og Domstolen;
15. opfordrer indtrængende Kommissionen til straks at analysere den nye tyske lov, der blev vedtaget den 1. januar 2004, og som trådte i kraft den 1. januar 2007, for at fastslå, om den på alle punkter er i overensstemmelse med bestemmelserne i arbejdstidsdirektivet og alle relevante domme fra Domstolen; understreger behovet for, at Kommissionen foretager en detaljeret undersøgelse af direktivets gennemførelse;
16. bemærker, at Kommissionen for nyligt har revideret sine retningslinjer om overtrædelsesprocedurer; forstår på baggrund af dette dokument, at en liste over afgørelser på forhånd vil blive forelagt De Faste Repræsentanter og medlemsstaterne, og at der kan udsendes pressemeddelelser om afgørelser om traktatbrud på den dag, de formelt er blevet truffet; konstaterer dog, at der ikke findes nogen bestemmelser om, at Parlamentet eller dets ansvarlige udvalg skal informeres;
17. gentager sin indtrængende opfordring til Kommissionen om at holde Parlamentet og navnlig Udvalget for Andragender fuldt underrettet om de afgørelser, der træffes i overtrædelsessager, på alle stadier i proceduren;
18. fremhæver, at Parlamentet i henhold til EF-traktatens artikel 230 har ret at indbringe klager for Domstolen under de samme betingelser, som gælder for Rådet og Kommissionen, og at Parlamentet i henhold til traktatens artikel 201 er beføjet til at føre kontrol med Kommissionens virksomhed;
19. opfordrer også indtrængende alle medlemsstaterne til — på baggrund af ovenstående — nøje at anvende alle regler om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen på grundlag af princippet om, at den fortolkning af lovgivningen, som begunstiger arbejdstagernes sundhed og sikkerhed mest, i tvivlstilfælde bør foretrækkes (*in dubio pro operario*);
20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Ombudsmand.

Ligestilling mellem kvinder og mænd — 2008

P6_TA(2008)0399

Europa-Parlamentets beslutning af 3. september 2008 om ligestilling mellem kvinder og mænd — 2008 (2008/2047(INI))

(2009/C 295 E/11)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til EF-traktatens artikel 2, artikel 3, stk. 2, og artikel 141,

— der henviser til artikel 23 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder,